

Jäsenlehti 1/2009

Jäsenlehti 1/2009

Sisällys

- Yhteystiedot ... 1
Hallituksen esittely ... 2
Terveys: Silmätarkastus ... 5
Tulevat tapahtumat ... 7
Ulkomaille näyttelyyn? ... 8
Uudet valiot ... 10
Runo: Ei yksi lisää pahaa tee ... 11

Kannen koira: Nonita Aurinkokuningas

Asustaako luonasi seuraava kansikuvakoira?!

Lähetä isokokoinen, hyvälaatuinen kuva sekä koiran tiedot osoitteeseen sapy.jasenlehti@gmail.com.

Yhteystiedot

Suomen saksanpystykorvaharrastajat SAPY ry

www.kaskimaanpalvelut.com/saksanp

Hallitus

Eija Tuominen, puheenjohtaja
sapy.puheenjohtaja@gmail.com

Ari Kaunisto, varapuheenjohtaja
sapy.hallitus@gmail.com

Paula Matikainen, sihteeri
sapy.hallitus@gmail.com

Tarja Nieminen, rahastonhoitaja
sapy.rahastonhoitaja@gmail.com

Minna Tossavainen, jäsensihteeri
sapy.jasensihiteeri@gmail.com

Jenita Tuominen, jäsen
sapy.hallitus@gmail.com

Susanna Nevalainen, jäsen
pentuneuvoja
sapy.hallitus@gmail.com

Eija Nurminen, jäsen
sapy.hallitus@gmail.com

Kosti Solonen, varajäsen
sapy.hallitus@gmail.com

Jukka Korhonen, varajäsen
sapy.hallitus@gmail.com

Webmaster

Paula Similä
paula@kaskimaanpalvelut.com

Jäsenlehden toimitus

Kirsi Jankkila
sapy.jasenlehti@gmail.com

SAPYn hallitus esittäytyy

Suomen Saksapystykorvaharrastajat SAPY ry:n hallitus ja muut keskeiset toimijat esittäytyvät, mukana ote nostalgiaa.

Eija Tuominen, puheenjohtaja

Olen Eija Tuominen ja asun Hattulassa, isossa omakotitalossa, jossa ensimmäinen kerros on koirille, toinen pennuille ja kolmas ihmisille.

Perheeseeni kuuluu lapseni Sami ja Jenita. Sami on jo perustanut oman perheen, mutta Jenita asuu edelleen kotona. Koiraperhe onkin sitten laajempi. Olen kasvattanut Mittelspitzejä vuodesta 1999, ja pentueita on kertynyt useita. Nyt uutena rotuna on tullut kuvioihin Kleinspitz. Olen aloittanut kasvatustyöni Hovawarteilla, joita vielä on kotona kolme, mutta niiden kasvatustyöni on hiipumaan päin.

Kennelnimi Damirazin on myönnetty minulle 30.11.1994. Nykyisin kasvatan toiminimellä, ja pidän myös pienimuotoista lemmikkieläinhoitolaa. En juuri hoitola puolta mainosta, koskapa paikkoja ei ole tällä hetkellä montaa, mutta kesällä teen laajennuksen, ja sitten voi jo ottaa enemmänkin koiria hoitoon.

Tällä hetkellä mahtuu maksimissaan kuusi vierasta koiraa. Kaikki mitä nyt teen liittyy eläimiin. Olen lisäksi myös Etelä-Hämeen kennelpiirin kennelneuvoja, kehätoimitsija sekä tunnustusmerkitsijä.

Toivon kaikille jäsenille ja toivottavasti monille tuleville jäsenille antoisia hetkiä toimintamme puitteissa. Suunnitteilla on paljon kaikenlaista tälle vuodelle ja toivomme että tulet aktiivisesti mukaan toimintaan.

Tarja Nieminen, rahastonhoitaja

Olen Tarja Nieminen, ja ikää on jo ehtinyt kertyä 44 vuotta. Koiria minulla on ollut koko aikuisiän, enkä voisi kuvitella elämää ilman koiria.

Asun Hämeenlinnassa kahden mittelspitzin Nalilin (Damirazin Etuveto) ja Näpsän (Damirazin Oikotie Onneen) kanssa. Kasvatan kennelnimellä Nonita.

Harrastukseni enimmäkseen liittyy koiriin. Näyttelyissä käyn melko paljon Suomessa sekä ulkomailla. Olen myös kehätoimitsija, eli minut bongaa kehän laidalta tai kehästä.

Olen yhdistyksen hallituksen jäsen ja "kirstun vartija", eli rahastonhoitaja. Omasta puolestani toivotan kaikki tervetulleiksi Sapyyn!!

Paula Matikainen, sihteeri

Harrastanut karvattoman Kertun (=Damirazin Oikein Koottu) kanssa näyttelyjä. Samaa on tarkoitus jatkaa muutaman muun mittelin kanssa jatkossakin. Kasvatan myös kennelnimellä Abcanitzin hyvin pienimuotoisesti, sillä kotona on Kertun lisäksi ruskea narttu Mustanpaimenen Krisse.

Olen piirrellyt taloja viime vuosikymmenen, mutta nyt jäämässä eläkkeelle, eli kokopäiväiseksi koiran kävelyttäjäksi. Olen hoidellut muunrotuisiakin pentueita hätätilanteissa, jos emä ei jostain syystä suostu pentuja hoitamaan. Mukava se on katsoa, kun 102-grammaisesta pikkuisesta tulee kymmenkiloinen poika. Koirista en oikeasti ymmarrä mitään, mutta pidättehän sen näin meidän välisenä tietona. t.paula

Susanna Nevalainen, jäsen & pentuneuvoja

Olen Susanna Nevalainen Soinista, missä asun avomieheni Arin kanssa.

Olen ns. paljasjalkainen Tamperelainen. Koiraharrastus alkoi jo 1976 jolloin ostin ensimmäisen saksanpaimenkoirani. Harrastimme Jusun kanssa maastolajissa jälkeä. Olin myös Parkanon Seudun Palveluskoiraharrastajien sihteerinä usean vuoden ajan. Lisäksi olin kouluttajana jälkipuolella.

Kennelnimi Laques on myönnetty 1991. Kasvatimme muutaman Japaninpystykorvapentueen ja kaksi Collie pentuettakin on nimissä. Kunnes näimme ystävällämme Mittelspitzin, ja olimmekin myytyjä rotuun. !998 tuli kantanarttumme La Feline de Cat` Pat eli Mustikka. Nyt onkin luonamme mittelspitzejä sekä kleinspitzejä. Tällä hetkellä olen Sapy:n hallituksessa sekä pentuvälittäjänä. Toivotan kaikille antoisaa näyttely/kilpailumenestystä. Nykäise hihasta ja tule juttelemaan.

Jenita Tuominen, hallituksen jäsen

Hei, olen Jenita Tuominen. Olen harrastanut koiria pienestä pitäen (johtuneeko äitini mieltymyksestä).

Itselläni on 3 koiraa.Mittelspitz Åh Ålen Kajsa å, kääpiöpinseri ja seropi. Lisäksi puuhailen paljon hevosten parissa niin kuin myös koirani,varsinaisia tallikoiria.

Asun täällä hetkellä Hattulassa äitini luona, oma koti on haaveissa :)

Kosti Solonen, varajäsen

Heippa! Olen Kosti Solonen asun tällä hetkellä Hattulasta. Olen Jenitan avomies ja sitä kautta olenkin tutustunut pystäreihin. Koirien kanssa harrastan lähinnä sohvalla löhöämistä.

Ari Kaunisto, varapuheenjohtaja

Eija Nurminen, jäsen

Jukka Korhonen, varajäsen

Minna Tossavainen, jäsen sihteeri

Rämpsän kennel

Olen hallituksen jäsen, sekä samalla hoidan jäsenihteerin virkaa. Asun Artjärvellä keskellä maaseutua mieheni, lapseni ja koirieni kanssa. Ja ikää on vähän yli 41v.

Koirien kanssa olen ollut tekemisissä lähes koko ikäni, mutta "vakavammin" harrastukseni alkoi tultuani täysi-ikäiseksi ja ostin ihan ikioman ensimmäisen koirani, bokserin. Ja niinhän siinä sitten kävi että niitä oli sittemmin enemmän kuin yksi. Näiden kanssa sitä kulkeuduin palveluskoiraharrastuksen pariin. Kääpiöpinseri rotuna luikerteli elämäni vuonna -97. Ja kohta affenpinseri..

Vuosia menikin näiden seurassa kunnes iskin silmäni ystäväni (kennel Bonzer's) mitteleihin, mutta kun olen nykyisin tällainen "pikkukoirien" tykkääjä, niin kleinihän se tietysti sitten oli minun rotu..

Tulin sitten "pienen vihjeen ansiosta" soittaneeksi Tuomisen Eijalle ja niinhän meille muutti pieni musta kleinin pentu (Damirazin Bubbernikkeli). Eikä aikaakaan, niin meille muutti toinen kleini (D Calataika), viimeisin, mutta ei vähäisin on mitteli (Bonzer's Dolly Parton, mutta se on semmoinen pieni..) Nurmisen Eijalta. Ja tässä sitä nyt sitten ollaan.. Harjataan, kammataan, pestään ja föönataan, huh, enkä ollut ollekaan sellainen karvojen tupsuttelija, mutta nyt olen jo aika hyvä siinä ;-). Niin ne mielipiteet muuttuu. Ensimmäinen bokseripentueeni on syntynyt vuonna 1995. Harrastanut olen vuosien saatossa agilityä, tokoa ja pk-lajeja. Nykyisin oikeastaan vain käydään näyttelyissä.

Paula Similä, webmaster

Olen Paula Similä ja harrastanut koiria aika monta vuotta, aina pystykorvia :)

Perheessämme on koiria ja pari kissaa, itse toimin yksityisyrittäjänä ja työnkuvani on melko laaja, kaikki liittyy kuitenkin aina jotenkin koiriin tai kissoihin.

Toimin yhdistyksen kotisivujen ylläpitäjänä.

Kirsi Jankkila, jäsenlehden päätoimittaja

Olen Kirsi Jankkila ja toimin SAPYn jäsenlehden päätoimittajana.

Olen 24-vuotias ja asustan Hämeenlinnassa mieheni sekä Mittelspitz-uros Nemon (Nonita Aurinkokuningas) ja kahden maakilpikongan kanssa.

Olen suhteellisen uusi koiraharrastaja, koska Nemo on ensimmäinen koirani. Lapsuuteni olen viettänyt kissojen keskellä, mutta allergian takia ne eivät enää tule kysymykseen. Viimeiseksi saksanpystärikseni Nemo ei jää, toinen onkin jo odottamassa tuloaan...

Silmätarkastus: mitä, miksi, milloin?

Juha Pärnänen, Pieneläinsairauksien erikoiseläinlääkäri

Aluksi kannattaa kääntää ajatus kohti yleisiä periytyvyys-periaatteita. Rotukoirien jalostus on ollut ja on myös tulevaisuudessa oleva määrätietoista pyrkimystä rodun ihannekoiraan, joko ulkonäöllisesti tai käyttöominaisuuksiltaan. Jalostuksessa kiinnitetään huomio vain tiettyihin yksilön ominaisuuksiin ja muu jää taka-alalle.

Useissa roduissa jalostusmateriaali on hyvin kapea, siis koirat ovat sukulaisia keskenään ja niiden geeniperimä on hyvin samanlainen. Kaikissa eläimissä ja myös meissä ihmisissä on sairautta-aiheuttavia geenejä. Jos yksilössä on vain yksi sairausgeeni ja se on sairauden kantaja, ei tule mitään oireita paitsi sukupuoleen sidotuissa sairauksissa. Mutta tilanne pahenee, jos sekä narttu että uros ovat kantajia, tällöin jälkeläisistä osa saa molemmilta vanhemmiltaan sairausgeenin ja silloin ne saavat ko. sairauden. Siis terveet vanhemmat ja sairaita pentuja, näinhän ei toivota tapahtuvan.

Samat periytyvyysäännöt pätevät myös silmäsairauksissa. Monien rotujen perintötekijöihin on päässyt pesiytymään erilaisia silmäsairauksia aiheuttavia geenejä. Osa näistä sairauksista voidaan todeta jo pennuilla (Colliella ja Shelteillä CEA ja RD muilla), mutta valitettavasti osa puhkeaa esiin vasta aikuisiällä, joskus jopa 7-9 vuotiaana. Koiraa on voitu käyttää runsaasti siitoksessa ja sitten se sairastuu perinnölliseen silmäsairauteen kuten PRA. Sen kaikki jälkeläiset ovat ainakin kantajia ja osa sairaita, jos toiselta puolen on tullut sama sairausgeeni. Jälkeläisiä on myös voitu jo käyttää siitoksessa ja sairausgeeni on siirtynyt jo seuraavaan sukupolveen, siis lapsenlapsiin. Näin salakavalasti perinnölliset sairaudet pääsevät leviämään rodun sisällä. Olisikin tärkeää tutkia siitoskoirat myös siitosuran jälkeen 7-9 ikävuoteen saakka 1-2 vuoden välein. Näinhän monet vastuuntuntoiset kasvattajat tekevätkin.

Tarkastus

Silmätarkastuksessa pyritään toteamaan kaikki epänormaalit rakenteet silmistä. Silmätarkastaja tutkii koiran luomet, sarveiskalvon, värikalvon I. iiriksen, linssin, lasiaisen ja lopulta verkkokalvon. Eri roduilta etsitään eri sairauksia mutta aina tutkitaan koko silmä, ja kirjataan ylös muutokset myös harmittomat. Näin myöhemmissä tarkastuksissa voidaan seurata muutosten kehitystä. Normaalisti silmätarkastus suoritetaan epäsuoralla valolähteellä ja linssillä. Rakolampulla, joka on biomikroskoopin muunnos, voidaan tutkia silmän etuosien rakenne erittäin tarkasti linssin takakapseliin asti. Silmänpainemittaria ja ns. gonioskooppia tarvitaan viherkaihituskimuksissa.

Silmätarkastuksen tarkoitus on poistaa sairast yksilöt jalostuksesta ja estää sairauksien leviäminen. Koska PRA ja HC kehittyvät useimmin vasta aikuisille koirille, jalostuskoirat on tutkittava 1-2 vuoden välein rodun sairaustilanteesta riippuen. Näin pyritään minimoimaan sairaiden yksilöiden siitokseenkäyttö. Suomessa colliet ja sheltit tutkitaan jo pentuina ja yli 6 kk:n iässä tehty uusi tarkistus on lopullinen lausunto CEA:sta . PRA:sta tai HC:stä ei anneta lopullisia lausuntoja. Myös keinolinssin asennus samalla on mahdollista. Onneksi suurin osa HC-muutoksista on lieviä ja koira voi elää normaalia elämää. Jalostukseen HC-koiria ei voi käyttää.

Yleisimmät sairaudet

Hiukan itse sairauksistakin, tässä yleisimmät:

PRA I. verkkokalvon asteittainen surkastuma on kaikista ikävin ja hankalin perinnöllinen silmänsairaus. PRA periytyy resessiivisesti ja geeni, joka sairauden aiheuttaa on pystytty eristämään. Aineenvaihduntahäiriön takia verkkokalvolle kertyy kuona-aineita ja se surkastuu. Koirasta tulee täysin sokea rodusta ja yksilöstä riippuen 1-8 vuoden välillä. Usein tällainen koira joudutaan lopettamaan käytösongelmien ja eläinsojelullisin perustein.

Sairauden kantajat ovat täysin terveitä. Sairailla yksilöillä näkö rupeaa heikkenemään asteittain verkkokalvorappeuman edetessä, ensimmäisenä oireena on hämäräsokeus. Sairailla koirilla voidaan silmän sähköisessä tutkimuksessa ERG:ssä havaita muutokset jo ennen verkkokalvomutoksia.

RD I. verkkokalvon vajaakehitys on synnynnäinen silmän kehityshäiriö, jossa on eri vakavuusasteisia häiriöitä, lievästä paikallisista verkkokalvon poimuista sokeutta aiheuttaviin suuriin muutoksiin. Nämä muutokset voidaan todeta jo pennuilla. Paikalliset poimut verkkokalvon poimut ovat vaarattomia, ja koirat, joilla on vain joitakin poimuja silmänpohjassa, saavat silmätarkastuksessa vain merkinnän poimuja ja niitä ei suljeta pois jalostuksesta.

CEA I. collieiden silmän kehityshäiriö on levinnyt hyvin laajalle osaa Suomen collie- ja shelttikantoja. Sairaudessa on kolme eri vaikeusastetta ja vain vakavin häiriö albaatio eli verkkokalvon irtauma aiheuttaa sokeuden ko. silmään. CH ja coloboma eivät aiheuta koiralle mitään oireita, vaan sen näkökyky on normaalin rajoissa. Tämä onkin se syy, miksi sairaus on päässyt leviämään niin laajalle.

HC I. harmaakaihi sisältää useammanlaisia näkökykyä haittaavia sairauksia linssissä. HC:ssä linssi läpinäkyvyys häviää osittain tai kokonaan , muutoksia todetaan yleensä molemmissa linseissä . Jos linssit samentuvat täysin , sokeutuu koira samalla. Eri roduilla häiriöt alkavat linssin eri osista. Valitettavasti myös harmaakaihi kehittyy useimmin aikuisiällä. HC hoitona sokeutuneille voidaan samentunut linssi poistaa ja myös keinolinssin asennus samalla on mahdollista. Onneksi suurin osa HC-muutoksista on lieviä ja koira voi elää normaalia elämää. Jalostukseen HC koiria ei voi käyttää.

PHTVL/PHPV on kirjainhirviö, joka tarkoittaa sairautta, jossa linssin ja silmänpohjan välinen sikiökautinen verisuoni ei ole normaalisti surkastunut. Sairaudessa on eri asteita pienistä kauneuspilkuista sokeutta aiheuttaviin muutoksiin. Sitä todetaan yleisimmin dobermanneilla ja staffeilla. Sairaudesta annetaan lopullinen lausunto aikuiselle koiralle.

PPM on iiriksen I. värikalvon kehityshäiriö, jossa pupilliaukon avautuminen ei ole ollut täydellistä vaan värikalvolta lähtee rihmoja joko linssiin , sarveiskalvoon tai toiseen kohtaan värikalvoa. Muutokset yleensä ovat lieviä, eivätkä aiheuta yleensä oireita.

ENTROPIUM/EKTROPIUM ovat luomen rakenneongelmia, joissa liian löysät luomet joko kiertyvät sisään tai roikkuvat.

DISTICHIASIS I. ylimääräiset luomikarvat ovat perinnöllinen sairaus, jossa luomen reunaan kasvaa karvoja. Nämä karvat hankaavat sarveiskalvoa ja voivat aiheuttaa silmävuotoa , silmän siristelyä ja sarveiskalvohaavaumia. Joillakin roduilla karvat ovat niin pehmeitä, etteivät aiheuta koiralle oireita. Oireilevilta koirilta karvat poistetaan yleensä polttohoidolla.

Löydökset ja niiden seuranta

Silmätarkastuskaavakkeeseen merkitään kaikki löydökset silmästä myös vaarattomat, jotta muutosten kehitystä voidaan seurata. Kaikki kaavakkeisiin piirretyt muutokset eivät ole perinnöllisiä sairauksia. Tämä tulisi kaikkien kaavakkeita lukevien huomioida. Kaavakkeessa on sarake: Osoittaa sairautta. Vain tähän kohtaan merkityt sairaudet tulee kirjata koiran jalostukseen vaikuttaviksi muutoksiksi. Linssissä todetaan usein pieniä muutoksia esimerkiksi ns. suturalinjat takakapselissa ja nukleuksen I. silmän keskiosan minimaaliset samentumat jne.. Nämä eivät ole perinnöllisiä sairauksia, jotka vaikuttaisivat koiran jalostuskäyttöön.

Virallisia silmätarkastuksia tekevät silmänsairauksiin perehtyneet Suomen Kennelliiton valtuuttamat eläinlääkärit, joita tällä hetkellä on parisen kymmentä ympäri maata. Viralliset silmätarkastus tulokset ovat voimassa 10-24 kuukautta rodusta riippuen, poislukien lopulliset lausunnot.

Tulevia tapahtumia

- **Match Show**
Hämeenlinnassa huhti-toukokuussa.
Tarkempi aika ja paikka ilmoitetaan myöhemmin.

Ulkomaille näyttelyyn koiran kanssa?

Eija Tuominen

Yhä useamman tie suuntautuu nykyään koiranäyttelyihin maamme rajojen ulkopuolelle. Tässä pieni tietoisku mitä tarvitset lähtiessäsi matkalle koiran kanssa.

Ilmoittautuminen

Ulkomaisista näyttelyistä saa parhaiten tietoa ko. maan kennelliiton kotisivuilta. Samasta osoitteesta löytyy yleensä myös ilmoittautumislomake ohjeineen. Muista liittää ilmoittautumisen mukaan maksukuitti (kopio) ja kopio koiran rekisteritodistuksesta sekä mahdollinen valio-/käyttötodistus. Pääasiassa tekstitys on myös englanniksi. Kun ilmoitat EU alueelle koirasi niin käytä EU maksua, niin sinun ei tarvitse maksaa kalliita ulkomaan maksun kuluja. Muihin maihin ne on tietenkin asianmukaisesti maksettava.

Damirazin Tuhat Taituri

Mitä tarvitsen koiralle?

Tunnistusmerkintä

Eläimen on oltava tunnistusmerkitty mikrosirulla tai selkeästi luettavalla tatuoinnilla.

Raivotautirokotus

Raivotautirokotus tulee antaa ja tarvittaessa uusia rokotteen valmistaneen laboratorion suositusten mukaisesti. Eläimen tulee olla tunnistusmerkitty ennen raivotautirokotuksen antamista. Rokotus on annettava vähintään 21 vrk ennen vientiä.

Uusintarokotuksessa ei vaadita 21 vrk:n varoaikaa, jos rokotus on annettu ennen edellisen rokotuksen voimassaolon päättymistä. Edellisestä rokotuksesta on oltava merkintä lemmikkieläinpassissa tai muussa rokotustodistuksessa. Eläinlääkäri merkitsee raivotautirokotuksen viimeisen voimassaolopäivän lemmikkieläinpassiin.

Suomessa tällä hetkellä käytössä olevat raivotautirokotteet ovat voimassa rokotteesta riippuen kaksi tai kolme vuotta, jos rokotus on annettu yli vuoden ikäiselle eläimelle. **MUISSA MAISSA NE OVAT VOIMASSA PÄÄSÄÄNTÖISESTI VAIN VUODEN.**

Damirazin Etuveto Eestin ryhmänäyttelyssä

Muut rokotukset

Rokotukset eivät saa olla vuotta vanhempia.

Lemmikkieläinpassi

Eläimen mukana on oltava lemmikkieläimen todistus (EURO-passi), jossa on eläimen tunnistusta koskevat tiedot sekä eläinlääkärin tekemä merkintä voimassa olevasta raivotautirokotuksesta. Lisäksi vaaditaan myös madotus (Drontal) Suomeen palaamista varten, ja sen voit antaa eläinlääkärisä noin viikkoa ennen matkaa. Se on voimassa kuukauden (tällä hetkellä). Tällä estetään kettuheisimadon tulo Suomeen, parhaiten se tietenkin estyy, jos lääke annetaan 1vrk ennen Suomeen tuloa.

Nämä vaatimukset koskevat vain matkustajan mukana kulkevia lemmikkieläimiä, joita ei ole tarkoitettu myytäväksi tai luovutettavaksi uudelle omistajalle. Ruotsiin, Norjaan ja

Iso-Britaniaan on omat säännöksensä, joita voi katsella maa- ja metsätalous ministeriön sivuilta.

Kun olet ilmoittanut koiran, varannut matkan, ja hotellin, ja matka voi alkaa, muista varmuuden vuoksi ottaa kaikista papereista kopio mukaan, hotellista kannattaa aina pyytää vahvistus ja tulostaa se. Samoin koiran näyttelymaksusta, ja rekkareista, valionarvotodistuksesta. Olen paljon matkailut ja huomannut, että aina välillä näitä papereita tarvitaan.

Näyttelypaikalla

Älä jätä koiraa tai tavaroita edes sekunniksi silmistäsi, ulkomailla ei ole kuten Suomessa. Ota koiralle häkki, äläkä anna sen haistella vieraita koiria, muuten teillä voi olla "tuliaisia" kotiin palatessa.

Katso että saat kehästä kaikki tarvittavat paperit, ja että ruksit ovat oikeissa paikoissa, myöhemmin niitä ei voi enää siihen saada.

Älä hämmästy jos et saa käteesi vaaleanpunaista nauhaa, joka maassa erinomaiset nauhat ovat eri värisiä. Itse olin 90 -luvun alussa Liettuassa näyttelyssä ja sain käteeni keltaisen nauhan, jota hiukan hämmästelin, mutta mitäs siinä ajattelin että kolmonen tuli, ja sillä siisti. Keltainen olikin erinomainen, ja koira oli ROP. Jää aina odottamaan kehän laidalle kunnes sinut kutsutaan takaisin tai saat arvostelun käteesi. Pääasiassa kehätoimitsijat ovat melkoisen kielitaidottomia, etenkin Liettuassa ja Latviassa. Jos joku asia on epäselvä, mene näyttelyn toimistoon, siellä aina joku osaa englantia.

Damirazin Kamalan Kaunis Sillamäen näyttelyssä

Mitä tarvitset itsellesi?

Tarkista maan määräykset, tarvitsetko passin vai riittääkö henkilöllisyystodistus (riittää EU-alueella).

Auton paperit pitää olla, jos auto on rahoitusyhtiön, tarvitset sen ulkomaille vientiin luvan heiltä. Myöskin onnettomuuksien varalle suosittelen vakuutusyhtiöstä vihreä-kortin hankintaa, se on ilmainen. Onnettomuus tilanteessa, mikäli pelaat kielitaidottomien ihmisten kanssa, se on hyvä olemassa. Kaikilla vakuutus yhtiöillä on hätänumero johon ulkomailta voi soittaa, laita se muistiin.

Suosittelen matkavakuutuksen ottamista.

Sitten ei muuta kun kohti kaukomaita!

Damirazin Prinsessa

Uudet valiot

Tälle palstalle voit lähettää koirasi tiedot ja kuvan, kun se saavuttaa uuden valioarvon.

Turku KV 25.1.2009

Tuomarina Tina Permo, Ruotsi

Damirazin Dynamiitti ERI 1, PU 1, VSP, CACIB ---> KANSAINVÄLINEN MUOTOVALIO

KANS* & FI & LT & LV & BY MVA ESTJV-07 BYJV-07 Damirazin Dynamiitti

Ei yksi lisää pahaa tee!

Koiranko tahdot? No yhdenkö vaan?
Siitä lauma lähtee kasvamaan.
Seuraavaksi huomaat, oletkin jo köyhä
ja naapurit kuiskii, että päästä vähän löyhä.

Ei yhdestä vaivaa ja kaksi on hauskaa,
kolmas on helppo, ei neljäs tee tuskaa.
Viides on ihana, ei kuudessakaan vikaa.
Talo täyttyy hauvoilla aivan tuota pikaa.

No uskallatkos leikkiin, miten ois vielä yksi?
Kai keittiössä häkissä saa sen säilytetyksi.
Sängyillä ja sohvilla kyllä löytyy tilaa,
ei vielä yhden turkinhoito iltoja kai pilaa.

Ne käyttäytyä osaavat, ei niistä ole vaivaa.
Kai yhdelle tulijalle paikan jostain raivaa.
Sohvalla on karvaa, ei ikkunoiosta läpi nää,
lattialla tassunjäljet pölyn sekaan häviää.

Kai kodinhoito kärsii, vaan mitä muutamasta
kuonon jäljestä ikkunassa tai karvahahtu-
vasta?
Jos tämä pentu pidetään, niin varmasti mä
lupaan
lisää aikaa luututa ja puhtautta tupaan.

Ei koirien määrälle ole ylärajaa
ja yhtäkin ilman ois laumasi vajaa.
Jokainen on tärkeä ja rakas pörröpää.

Ei sukulaisetkyläile ja ystävätkin hylkää,
paitsi koiratuttavat, joilla samat kuviot nää.
Nurmikko ja pihapensaat kuihtuneilta näyt-
tää.

Koiranruoka, vitamiinit, reenit, rokotukset.
Ja näyttelyt ja kilpailut ja matkakustannuk-
set.

Ansako tää olikin? Mä oonko kohta vainaa?
Silloin lempisessusi pään polvellesi painaa.

Se katsoo sua rakastaen, sinä päätät jaksaa.
Pitää koko hunnilauman, maksaa mitä mak-
saa.

Yksi tähti näyttelyyn, yksi jalostusta varten,
yksi sylikoiraksi, kaikki täyttää jonkin
tarpeen.

Mutta talvi on kurja, ei koiratkaan tykkää.
Lenkinsä ne tarvitsee vaikke taivas räntää
lykkää
tai naamasii on sininen pakkastaivaan alla
ja iltaisin ne ulos saa ainoastaan karjumalla.

Koirat ja näyttelyt, jännitys ja naksut
vaiva sekä huoli, paineita ja maksut.
Kaikki on sen arvoista, on koirat elämäsi.
Niin suloiset ja hurmaavat, ja parhaat ystävä-
si.

On maailmasi muuttunut, ei mikään enää
sama
kun ihminen on kokonaan koiriensa omis-
tama.

- Tuntematon

